

EL BROLLADOR

PORTAVEU DE LES ASSOCIACIONS DE VEÏNS DE CALDES DE MALAVELLA
I DE CASSÀ DE LA SELVA

NUM: 33 – AGOST DEL 1979

TARRADELLAS
A CASSÀ DE LA SELVA (el proper dimecres dia 5)

11 de Setembre: L'Estatut
Els Segadors

DIADA NACIONAL DE CATALUNYA

PROTEGIM ELS BOSCS
PROU D'INCENDIS

Electricitat, fontaneria, butà i calefacció

Servei de reparacions

Assistència tècnica especialitzada en:

Ràdio - televisió, escalfadors, cuines, rentadores, frigorífics, etc.

Muntatge d'antenes, televisions col·lectives, auto - ràdios

JFRIGOLA
JJORDI

Distribuïdor i servei tècnic oficial de:

TV JOR - BEL - color

únic al mercat

Vegin la nostra gran exposició d'electrodomèstics

Llums

Neveres automàtiques cícliques

Rentadores superautomàtiques

Cuines electròniques

Equips estereo i alta fidelitat

Televisió negra i color

Demanim pressupostos sense compromís

RAVAL, 51 - 53

TELEFONS 46 11 15 - 46 11 38

CASSA DE LA SELVA

SUMARI

Editorial	3
Instància	4
L'Aplec de Sant Vicenç	5
Planes locals	
El Pirómano	16
Estatut	17
Col.laboració	18
Passatemps	19

Consell de Redacció
format per:

Joan Llinàs
Lluís Masllorens
Elisabeth Massa
Miquel Moncadas
Ramon Rabassedas
Maria Torrent
Santiago Vizcaino

Ninots:

Josep M.ª Díaz

Edita:

**ASSOCIACIÓ DE VEÏNS DE
CALDES DE MALAVELLA
i CASSÀ DE LA SELVA**

Imprimeix:

Gràfiques Duch / Cassà

L'Associació de Veïns no es solidaritza necessàriament amb les opinions dels col.laboradors, ni es compromet a mantenir correspondència, ni a publicar i tornar els seus escrits.

EDITORIAL

En aquest número reproduïm l'instància que les Associacions de Veïns de Cassà, Caldes i Llagostera, hem adreçat a diferents organismes i als nostres respectius Ajuntaments, manifestant la nostra preocupació per la falta de medis materials i humans per a combatre el foc; al mateix temps exigim que es prenguin les mesures necessàries, tant a nivell econòmic com social. En contrapartida, ens comprometem a col.laborar en les tasques que per aquestes finalitats s'iniciïn arran dels nostres municipis.

Enguany es contenen per centenars els focs que s'han desencadenat arreu d'aquestes comarques, i ha calgut una vegada més que es produïssin víctimes humanes, perquè les institucions oficials, comencessin a mobilitzar-se davant la gravetat del problema.

Ara però, no és hora de lamentacions, car fa ja molts dies que els suros, pins, roures, alsines,.... arbres que havien necessitat pilons d'anys per fer-se, es vagin enderrocant per minuts, per segons; en un instant el treball de més de cent anys, queda assumit en un tronc negre, sense vida, i sense possibilitats de renéixer. Aquí les responsabilitats són de tothom. No n'hi ha prou en dir que més del seixanta per cent han estat provocats, (quina mena d'interessos hi han darrera tot això ? : -Complot contra el turisme des de l'estranger ? ; especulació del terreny (urbanitzacions, desgravació,...) ? ; plantacions d'eucaliptus ? ...), cal poder respondre a n'aquestes agressions. Impassiblement, estem contemplant com dia darrera dia, es posa en perill la vida de les persones, alhora que es va destruint una riquesa forestal incalculable, i es va degradant el nostre medi habitual de vida. Ecològicament els focs representen una tragèdia per el bosc i la terra, humana i cívicament un assassinat, amb l'aggravant de que el nombre de víctimes pot ésser desmesurat.

Els organismes oficials, com també tots els ciutadans, hem de pendre consciència de que no podem consentir que es repeteixi un estiu com aquest. Potser encara som a temps a paliar el desastre ecològic, però no a retornar vides humanes. Es tenen que pendre mesures en tots sentits, però abans res, ens hem de mentalitzar que el bosc està en constant relació amb la vida de l'home i ens és necessari, no el podem deixar cremar. Cal lluitar; l'hem de salvar, ens hem de salvar.

**A.A.V.V.
Caldas de Malavella
Cassà de la Selva
Llagostera**

Los abajo firmantes, Presidentes de las Asociaciones de Vecinos de Caldas de Malavella, Cassà de la Selva y Llagostera, ante V. acuden y manifiestan su preocupación por la patente falta de medios materiales y organizativos de que se dispone para hacer frente a cualquier situación de emergencia en nuestras respectivas poblaciones. Un triste ejemplo lo tenemos en la plaga de incendios forestales que están devastando nuestros bosques.

Por todo ello, exigimos la inmediata elaboración de planes preventivos y operativos, no sólo de alcance municipal, sino comarcal, para evitar en lo posible desastres humanos y ecológicos. Asimismo, exigimos la dotación presupuestaria precisa para que estos planes no queden sólo en letra muerta.

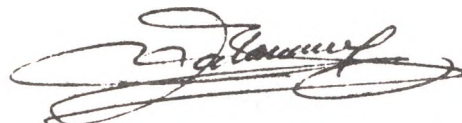
Ofrecemos, en nuestro nombre y en el de las Asociaciones que representamos, una total colaboración, tanto en la elaboración como en la puesta en marcha de Planes Municipales de Defensa Pasiva.

Agradecemos de antemano a V. la consideración que estamos seguros le merecerá este nuestro escrito.

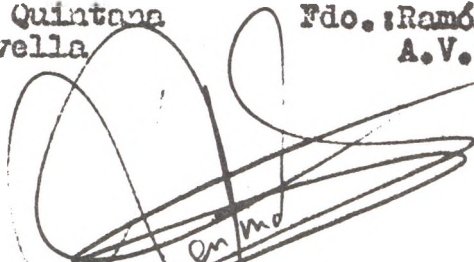
Atentamente,

Fdo.: Santiago Vizcaino Quintana
A.V. Caldas de Malavella

Fdo.: Ramón Rabassedas Colomer
A.V. Cassà de la Selva

Fdo.: Juan Ventura Brugulat
A.V. Llagostera

Anem a Sant Vicenç

Als humans que ens ha tocat viure aquesta època d'abundor que ens ha proporcionat la societat de consum (que per altra part no sap com sortint-se'n), hem conegut-els que ja passem dels quaranta-unes èpoques tan diferents i tan rabiosament sobreposades, que a hores d'ara, tot i vivint aquesta època de prosperitat, d'abundor, i del "tant me se'n fot", en comptes d'estar tranquils i assossegats, no fem res més que viure amargats i tristos, i no solament els grans, sino el jovent i tot; no riuen, no juguen, no tenen alegria, de petits com que han tingut el que han volgut, no en fan cas de res; de joves també ho volen tot, moto, carnet, cotxe, i si les misses no arriben, què... què? Mare de Déu!

L'època anterior a aquesta que vivim, la de la nostra joventut, la de la post-guerra, l'època de la bicicleta, en podriem dir, i això no vol pas dir que tothom en tingues de bici, però sempre hi havia l'ocasió de comprar-ne una de segona mà per pocs diners. Com no teniem grans cotxes per a comprar, com no teniem carnets de conduir per aprovar i pagar, com no teniem cuba-libres per engolir, amb pocs diners erem feliços i tranquils; algú podrà al·legar que tot això era per força, ja que no hi havia medis; segur, però com que no necessitavem res més, i la tranquil·litat i l'alegria ningú ens la podia condicionar, teniem poc per a perdre, al revés d'ara que es fan bestieses i se'n faran, per que no se'ns en vagi de les mans tot el que hem aconseguit fent 10 i 12 hores cada dia.

En realitat no sé per què escric tot això, no sé si serà que al recordar la meua joventut, tan tranquils, sento enyorament d'un temps sense focs als boscos, d'unes rieres plenes d'aigua i peixos, sense sirenes d'ambulàncies que aixequen la pell de gallina i que presagiant la mort inútil, un temps sense gent que no troba feina, unes platjes sense bactèries ni pits caiguts, d'un temps

amb responsabilitat i vergonya. Jo pregunto, som més rics ara?

Per palliar totes aquestes desfetes ecològiques i socials, per concienciar-nos de que si no hi posem remei ens auto-destruïm, per a tornar a conèixer i estimar la natura, per a començar a saber prescindir del cotxe, per a tornar a recuperar la comunicació que hi havia entre veïns, inclús de diferents pobles. Les Associacions de Veïns de Caldes, Cassà i Llagostera, conscients de que les trobades que es feien pels Aplecs dels voltants, eren un estímul per a aixecar la convivència i la germanor entre els pobles, preparen per el mes de setembre una concentració de

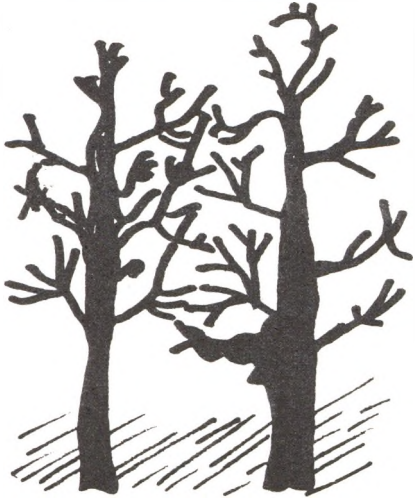

veïns dels tres pobles (Caldes, Cassà, Llagostera), a on tants anys s'havia celebrat l'Aplec de Sant Vicenç. Intentem amb això passar un dia en plena natura, buscant esplai per a tots, grans i petits, reivindicar la tertúlia, a la fi, intentar passar un dia completament diferent, buscant la tranquil·litat, la convivència, ensenyant als joves i mainada a prendre contacte amb tot allò que anem destruïm, que sense grans despeses per la nostra part, solament dedeicant-hi un respecte a que tothom té dret, a canvi ens dona tot el que cal per a viure, i ens ajuda a viure una vida més plena i sana: la il·lusió de trobar un reig, un pinatell, un escarlet, anar a menjar una butifarra a bosc, trancar uns pinyons, tastar la cirera d'arboç, caçar un conill, enfilem-te en un arbre, refrescar-te amb aigua fresca d'alguna riera, enfilem unes quantes granotes, conèixer camins i dreceres, masies i cases pairals, conèixer en fi d'on hem vingut, el que ens envolta, sapiguem obrir els ulls per a veure realment la riquesa que moltes vegades no sabem apreciar i destruïm.

CAMINEM, PEDALEM,
ANEM A SANT VICENÇ.

ANEM-HI TOTS!

Perqué cremen els boscs?

Cuando un bosque se quema, algo suyo se quema, Sr. Conde.

(PERICH)

Tots hem rigut les gràcies del gran humorista Perich. Jo també he passat moments bons amb els seus acudits, tant en llibres com en revistes, en resum, jo comprant els seus llibres, també he contribuït, i contribueixo, a la moda-Perich.

L'acudit que encapçala aquestes ratlles va ésser certament famós, gairebé diria que un dels preferits de l'autor i de la pila de jovent que l'idolatràvem. Jo mateix l'havia esmentat moltes vegades a fi de reflexar una posició de latifundisme, que reconec, no he conegut mai de la vora. Però un dia vaig conèixer el gran error d'aquest acudit.

Era un d'aquests dies xafogosos del mes d'agost, quan sembla que fins i tot les sargantanes cerquen un bocí d'ombra per a reposar-hi. De sobte, i no se quí, algú s'adonà d'una columna de fum que s'alçava cap al cel. Aviat la certesa del que pasava fou comú entre nosaltres: el bosc del costat cremava.

Ràpidament es formaren els primers grups de col.laboradors espontanis en la tasca d'apagar foc. Uns amb més coneixement, d'altres amb més joventut, però tots amb la mateixa voluntat.

Mai com aquell dia havia tastat com és d'amarga la impotència quan es desitja quelcom hi per més que hom lluita no es pot fer res per arribar a bon terme. La natura destruïda a mans d'un element tan violent com el foc em va recordar l'acudit d'en Perich i em va fer veure el gran error de l'humorista. El bosc potser sí que és del "Sr. Conde" ó potser d'en Pitu de Can X), però si bé el bosc és d'algú en particular, la natura és de tots.

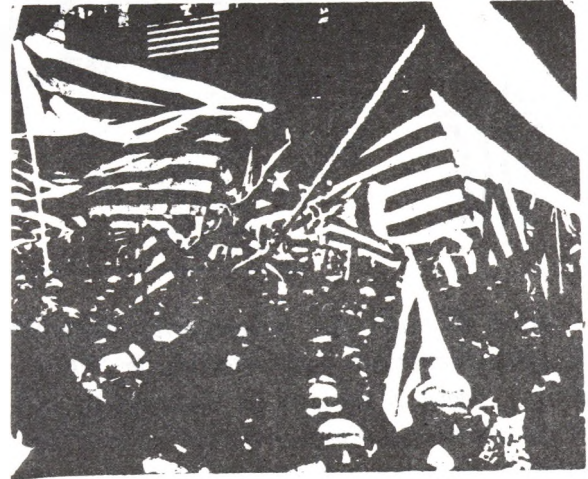
El que no és de tots és la lluita contra el bosc. La mà que cala foc treballa a favor del diner, vingui de la especulació del sòl o de la venda de la fusta o la repoblació. La mà que cala foc treballa a favor de l'autodestrucció, a favor de l'imbecilitat humana que està exhaurint els recursos naturals, siguin de fusta, d'esplai o de neteja del medi ambient.

Mai com aquell dia m'havien fet por els "Sres. Condes" que un bon dia se n'adonen que tenen un bosc i que poden treure'n un profit d'una forma massa ràpida, i mai com l'endemà m'havia adonat de lo tràgica que resulta la mort de la natura, el bosc cremat.

ONZE DE SETEMBRE

Un any més, la vila de Cassà de la Selva prepara la celebració de la Diada Nacional de Catalunya. Aquesta vegada es preté reivindicar un "SI" a l'Estatut, si bé la nostra posició és de respecte al criteri de cada ciutadà de Catalunya.

L'Associació de Veïns col·laborarà, una vegada més, amb altres entitats locals, en l'organització dels actes de celebració de la Diada, que aquest any comptaran amb el suport de l'Ajuntament.

Els Segadors

Text de la cançó popular catalana, recollida i publicada per Aureli Capmany el 1913, i que serví de base per a la composició del himne dels Segadors:

*Catalunya, comtat gran,
qui t'ha vist tan rica i plena!
Ara el rei nostre senyor
declarada ens té la guerra.
Bon cop de falç!
Bon cop de falç,
defensors de la terra!
Bon cop de falç,
Lo gran comte d'Olivars
sempre li burxa l'orella:
—Ara és hora, nostre rei,
ara és hora que fem guerra.—
Contra tots els catalans,
ja veieu quina n'han feta:
seguien viles i llocs
fins el lloc de Riu d'Arenes;
n'han cremat un sagrat lloc,
que Santa Coloma es deia;
cremen albes i casulles,
i corporals i patenes,
i el Santíssim Sagrament,
alabat sia per sempre.
Mataven un sacerdot
mentre que la missa deia;
mataven un cavaller
a la porta de l'església,
en Lluís de Furrià,
i els àngels li fan gran festa.
Lo pa que no era blanc
deien que era massa negre:
el donaven als cavalls
sols per assolar la terra.
Del vi que no era bo,
n'engegaven les aixetes,
el tiraven pels carrers*

*sols per regar la terra.
A presència dels parents
deshonraven les donzelles.
Ne donen part al virrei,
del mal que aquella soldats feien:
—Llicència els he donat jo,
molta més se'n poden prendre.—
Sentint resposta semblant,
enarboren la bandera;
a la plaça de Sant Jaume,
n'hi foren les dependències.
A la vista de tot això
s'és avalotat la terra:
comencen de llevar-gent
i enarborar les banderes.
Entraren a Barcelona
mil persones forasteres;
entren com a segadors,
com érem en temps de sega.
De tres guàrdies que n'hi ha,
ja n'han morta la primera;
ne mataven el virrei
a l'entrant de la galera;
mataven els diputats
i els jutges de l'Audiència.
Aneu alerta, catalans;
catalans, aneu alerta:
mireu que aixís ho faran,
quan seran en vostres terres.
Anaren a la presó:
donen llibertat als presos.
El bisbe els va beneir
amb la mà dreta i l'esquerra:
—On és vostre capità?
On és vostra bandera?—
Varen treure el bon Jesús
tot cobert amb un vel negre:
—Aquí és nostre capità,
aquesta és nostra bandera.—
A les armes, catalans,
que ens han declarat la guerra!*

L'ASSOCIACIÓ INFORMA

Aquestes notes que hem apuntat supleixen en certa manera la nostra secció de "Plens o Buits", degut al període de vacances de que el Consistori ha disposat durant aquest mes d'agost. Esperem que amb el "rodatge" dels primers mesos de govern i amb el relax de les vacances que sempre ajuda a reemprendre la tasca amb més tranquil·litat i visió dels problemes, comenci amb un caire optimista i obert. Té l'Ajuntament un pla d'actuació a mig i a llarg plaç? No voldríem fer-nos pesats però, i lo dels carrers com penseu resoldre-ho?

La cultura, l'esplai, la joventut, per quant? Pensem que l'any vinent tornarà ésser Festa Major..., i podrem considerar la possibilitat d'escoltar algún concert, i també un lloc nou per a instal·lar els cotxes de xoc?

Per aquest i altres problemes oferim de nou el nostre ajut.

RESERVES D'APARCAMENT

No dubtem haurà estat ben acceptada l'iniciativa de reservar una plaça d'aparcament per els metges del poble. No seria interessant puntualitzar a qui va destinat dir aparcament pintant-hi "METGE", per exemple, per evitar sigui aprofitada aquesta plaça per qui desconegui el destí de la mateixa? O sinó perquè no s'hi podria pintar la Creu Roja? A part de que senyalitzaria uns llocs de socors inexistents, donarien opció a que qual-sevol vehicle que fes la feina d'ambulància -fet que és normal a Cassà-, tingués un lloc adequat. La Creu per si algú no ho sap és de color roig, i serveix...

Ara que l'Ajuntament ha resolt d'una forma eficaç l'aparcament del vehicle dels metges, demanem a la Comissió de Sanitat, que procuri solucionar "l'aparcament" de les persones que van a cal metge a visitar-se. És incompreensible

que un poble com el nostre, que consta amb unes 800 Cartilles de l'Assegurança, no tingui un lloc adequat per a les consultes mèdiques. És depriment veure una veintena de pacients, de totes les edats, assentats, dret o recalcats a vell mig del carrer, esperant l'hora de la visita, faci sol o plougui. Hem de suposar que quan es va al metge és perquè s'està malalt, no? Si es té Cartilla és perquè s'ha cotitzat o es cotitza i força, no? Per tant des d'aquí demanem que d'immediat es prenguin les mesures pertinents per a donar un servei mèdic, un "aparcament", un soplug segur i còmode. Aliviant d'aquesta manera l'invasió que es produeix a la casa del metge, doncs en definitiva no deixar d'ésser una casa particular, que tant clients com estada desitgen ser a casa seva.

LA GENERALITAT ACOMPLEIX

Hem rebut un comunicat de la "Generalitat de Catalunya" Departament de Política Territorial i d'Urbanisme, contestant el nostre escrit on demanàvem la immediata solució de l'enllumenat públic i de les clavegueres de l'urbanització de la Sínia. En l'esmentat comunicat, ens informen que ha sigut enviat a l'Ajuntament de Cassà amb data del 14 de maig proppassat, la resolució de la Direcció General d'Urbanisme, on s'ordena "la reparació de tots els defectes que resultin de les obres, amb comminació d'utilitzar l'exacució forçosa i la via d'urgència en cas d'incompliments".

Han passat tres mesos i els veïns de l'urbanització esmentada no saben res; ens consta que estan disposats a col·laborar a fi de resoldre els seus problemes. Esperem que l'Ajuntament no farà cas omís de l'escrit de la Generalitat, fent tot el que sigui convenient per a resoldre entre tots el que els veïns creuen necessari i el Govern de Catalunya ordena.

(a la pàgina següent, us oferim una reproducció de la missiva)

GENERALITAT DE CATALUNYA

Departament de Política Territorial i Obres Públiques

Direcció General d'Urbanisme

Servei d'Urbanisme de Girona

SR. D.
Ramón Rabassedas Colomer
President de l'Associació de Veïns de Cassà.
C/ A. Clavé, s/n
CASA DE LA SELVA

Atesa la seva denúncia de data 24 de Novembre de 1978 referent a les irregularitats en els serveis de la urbanització "La Sinia d'en Barnés", de Cassà de la Selva, em plau comunicar-li el que segueix:

- La Secció de Disciplina Urbanística d'aquest Servei Territorial d'Urbanisme va realitzar una visita d'inspecció sobre el terreny, de l'estat d'aquests serveis, en data 29 de Novembre passat.
- D'aquesta visita d'inspecció es va lliurar en data 3 de Març passat, el corresponent informe amb propostes concretes encaminades a resoldre definitivament el problema plantejat, enviant-se l'expedient complet amb les propostes de solució, al Servei de Gestió de la Direcció General d'Urbanisme, a Barcelona.
- Aquest Servei de Gestió, al analitzar els antecedents i situació actual de l'esmentada urbanització amb les propostes derivades del primer informe, va resoldre dirigir al Ilm. Sr. l'Alcalde de Cassà de la Selva la següent resolució:

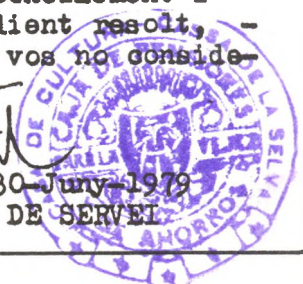
"En relació amb les qüestions sorgides a la urbanització "La Sinia d'en Barnés" d'aquest terme municipal, procedeix que d'acord amb els articles 10 i següents del Reglament de Disciplina Urbanística, l'Ajuntament ordeni al promotor la reparació de tots els defectes que resultin de les obres d'aquella, amb cominació d'utilitzar l'execució forçosa i la via d'urgència en cas d'incompliment, d'acord amb l'art. 223 de la Llei del Sòl, tenint d'informar a aquesta Direcció General de les mesures que al respecte adopti".

Aquesta Resolució de la Direcció General d'Urbanisme fou enviada a l'Ajuntament en data 14 de Maig passat.

L'assabentem de tot això, per el seu coneixement i efectes, sient considerat per part nostra, l'expedient resolt, per la qual cosa, serà arxivat definitivament, si vos no considereu el contrari.

Molt atentament,

Girona, 30 Juny 1979
EL CAP DE SERVEI

GENERALITAT DE CATALUNYA
Departament de Política Territorial i Obres Públiques
Comissió Provincial d'Urbanisme de Girona
DATA SORTIDA: 6-7-79
NUMERO: 1064

L'ASSOCIACIÓ ~ CIO' INFORMA

SENYALITZACIÓ

S'ha començat a regularitzar i senyalitzar les voravies i carrers per a una millor fluïdesa del trànsit. Creiem molt necessària aquesta feina, principalment a totes les cruïlles, tenint en compte no retallar massa els llocs d'aparcament doncs circulant a 30 Km. h. no hi veiem tan de perill; al revés de la carretera, que esperem que les millores iniciades arribin a l'esmentat vial i carrers de sortida, i amb una bona visibilitat, adequant al mateix temps l'estacionament-parada dels autobusos, i dels passos dels vianants que ens consta que no hi ha cap impediment per part de la Delegació d'Obres Públiques brindant inclús la seva col.laboració. Seria una bona feina.

I MOSTRA DEL SURO A CASSÀ

Després de l'èxit assolit amb la "Mostra del Suro" celebrada durant la passada Festa Major. Algunes eines i objectes han estat donades molt gentilment per els seus propietaris a l'Associació de Veïns amb l'idea de si algun dia es pot fer el projectat "Museu del Suro". Com que creiem que això és més feina d'Ajuntament que nostra, hem ofert tots els objectes cedits a les autoritats per a la seva conservació i cura.

Aprofitem per a agrair a tots els tapers que han col.laborat a aconseguir l'èxit de la "I Mostra". Som conscients, l'Associació, dels nostres possibles errors que hem comès en el muntatge, però la manca de temps i de gent, ens va privar d'acudir a tots els tapers que segur haguessin col.laborat amb els seus productes i records.

LLAMBILLES

Ens pregunen un grup de veïns de Llambilles si volem publicar unes impressions que han enviat a aquesta revista. Considerant que la comunitat veïna de Llambilles participa en molts aspectes a la vida de Cassà, i pensant que en un futur les relacions podrien ésser mes estretes en molts aspectes, creiem just i correcte accedir a la seva petició, doncs els problemes seus són calcats dels nostres i qui sap si una Associació de Veïns de Llambilles, podria fer quelcom per a solventar-los.

Diuen aquests veïns de Llambilles "que l'Ajuntament continúa estan al marge i separat del poble, que la seva actuació, ja que són els mateixos, no ha canviat gens des de les últimes eleccions municipals"

"L'anarquia urbanística" -continuant dient- "s'està edificant a qualsevol lloc del terme municipal tot tipus d'edificacions, magatzems, naus destinades a granges que no fan res més que embrotir l'aigua de les rieres i que la majoria dels propietaris de les granges no són veïns del poble, o sigui que ens venen a portar-nos la porqueria i se'n emporten els diners"

Es queixent que sembla que hi ha uns interessos particulars que són intolerables "El trasllat del Cementiri és un cas que ningú l'entén; en principi la seva ubicació es tenia de fer separada del poble, quan en realitat s'està construint en un indret que molts veïns el consideran desafortunat.

La manca de Serveis un problema greu "De tota la vida que el Servei de Correus es deficient; no parlem de l'ensenyança, la Sanitat, doncs sembla un poble on ningú mai s'hagi cuidat de res; si volem una carta ens la tenim d'anar a buscar; de malalts sols podem estar-ho unes hores a la setmana, les hores que vé el metge. Llambilles és un poble que treballa, paga i calla. Potser calla massa, no?"

Las declaraciones de Rojas Marcos

ES lógico que las recientes declaraciones del secretario general del Partido Socialista andaluz, Alejandro Rojas Marcos, despierten atención y reacciones entre nosotros. Es verdad que las opiniones de Rojas Marcos eran ya conocidas, pero en esta ocasión las ha ampliado y precisado a la vez.

Como ha dicho alguno de los políticos catalanes que han contestado a Rojas Marcos, las declaraciones del líder del Partido Socialista andaluz parten, en alguno de sus aspectos de hechos reales. Se trata de la existencia bien conocida y por causas también bien conocidas, de diversas comunidades en Catalunya por razón de nacimiento: los nacidos aquí y los nacidos en otras nacionalidades y regiones españolas, entre las que los andaluces figuran en primer lugar por su número.

Pero lo que resulta cuanto menos discutible son las conclusiones que Rojas Marcos saca de estos hechos reales, y lo que no se ve que sea real es que en el Estatut d'Autonomia aprobado por la comisión constitucional haya discriminaciones económicas en favor de los catalanes de origen y se olvide la solidaridad con todas las tierras de España.

La inmensa mayoría de la inmigración andaluza, y la de otros sitios, tiene un origen laboral. Vinieron a Catalunya en busca del trabajo que faltaba y falta en Andalucía, y de dicha ausencia son responsables diversos sectores de la sociedad española, sin excluir desde luego las responsabilidades de clases privilegiadas en Andalucía. También es cierto que, aquí y en cualquier parte, los inmigrantes laborales se ven obligados a trabajar normalmente, por lo menos al principio, en las tareas menos especializadas y por lo tanto más duras y menos bien remuneradas. Y, también, es cierto que, aquí y en cualquier parte, esta realidad puede producir enfrentamientos y otras discriminaciones que las de tipo socioeconómico, psicológicas concretamente.

Pero nadie puede negar, y naturalmente Rojas Marcos tampoco, que ha habido y hay en amplios sectores de ambas comunidades una voluntad de superar discriminaciones, y que la mayoría de nuestros partidos políticos han estado atentos a ello, y han trabajado no poco en este sentido. Para que sea realidad que no existen en Catalunya ciudadanos de diversas categorías por razón de su origen. Para que el acertado «ciutadans de Catalunya» que utiliza el presidente Tarradellas corresponda plenamente a la realidad.

Naturalmente que en Catalunya hay planteadas, como en toda sociedad dividida en clases, discriminaciones de origen socio-económico, y que aquí se hacen más complejas o peculiares por el hecho citado de que una mayoría de la inmigración ocupe determinados estratos sociales, de los que las ciudades-dormitorio son por ejemplo símbolo elocuente y acusador. La justa transformación social es tarea que compete a todos los ciudadanos de Catalunya, y es evidentemente uno de los grandes objetivos colectivos que están planteados.

Pero esta es una cosa y otra las truculencias y aun afirmaciones pintorescas de Rojas Marcos, que parece ignorar entre otras cuestiones todos los esfuerzos positivos que se han hecho por amplios sectores de ambas partes. Catalunya es hoy, desde luego, diferente de lo que sería de no haber existido la inmigración andaluza y toda su aportación laboral y humana que los convierte en ciudadanos que en modo alguno pueden ser discriminados. En una tierra que, por otra parte, tiene su vieja personalidad y su vieja cultura que constituyen derechos inalienables.

Construir esta Catalunya autónoma y solidaria también dentro de sí misma es el objetivo de innumerables catalanes de origen y de innumerables andaluces que viven y trabajan aquí. ¿Lo comprenderá Alejandro Rojas Marcos o acaso pretende boicotear y dividir esta tarea?

LA CURTA VIDA D'UNS CARTELLS

Fa ben pocs dies, l'Associació de Veïns enganxà en determinats punts del poble uns cartells que intentaven fer pendre consciència als motoristes de les molèsties que poden ocasionar, i de fet ocasionen, al circular pels carrers en plan de cursa.

Si hem d'ésser crítics amb nosaltres mateixos, caldrà reconèixer que aquesta iniciativa de l'A. de V. no ha estat massa profitosa, ja que només ha sigut compresa pels veïns que no en fan de soroll.

Unes mans no gaire anònimes han tingut cura d'arrencar els cartells, demostrant que per més constructiva que sigui una crítica només dóna fruit si el que la rep té un mínim de condicions per a la convivència.

EP!! UN ALTRE CARTELL.

Amb aquest avís de dues lletres (EP!), comença un cartell que paga la pena de llegir.

Resulta que segons la legislació vigent en matèria escolar, els llibres de text tenen una vida útil més llarga de la que ens pensàvem.

Resulta que amb la ja tradicional ignorància que tenim de les lleis i la ja coneguda "pille-ria" d'altres, ens havia passat per alt aquest punt.

Només caldria demanar als mestres que dediquin un petit esforç a l'hora de trobar alguna diferència entre diferents edicions, i ens trobaríem amb un important estalvi econòmic per part dels pares, que ja veuen amb pànic la pròxima apertura de curs.

L'Associació de Veïns pensa aprofundir una mica més en aquest aspecte, i com diuen a la tele: "Seguiremos informando"

EP! COMPTE AMB ELS LLIBRES

APROFITA ELS LLIBRES DEL TEU GERMÀ.
ELS LLIBRES DE TEXT DE L'ANY PASSAT, ENCARA
PODEN SERVIR, NO ELS JUBILEM!

CONSERVA ELS LLIBRES, L'ANY PROPER
SERVIURAN A UN AMIC.

SEGONS EL...

MINISTERI DE CIÈNCIES I TÈCNIQUES DE BARCELONA I GUBERNI

1984. 27 pàgines.

La llei de material didàctic escolar, no s'aplica als cartells que són de propietat
privada de l'usuari, però sí als materials que són de propietat pública i que són rebuts
directament per el Ministeri de Ciència i Tècniques.

1984

La legislació espanyola i la catalana de llibres i material didàctic, a la disposició de la comissió
EP del IVIC, del qual forma part, està recollida per el Ministeri de Ciència i Tècniques, del qual
el 1983 s'ha publicat un

SIGUEM ELS PRIMERS EN
ACCEPTAR LES LLEIS I EN
REBUTJAR LES QUE ENS
IMPOSEN LES EDITORIALS!

FESTE SOCI DE
Associació de Veïns de Cassà
ENS AJUDAREM EN TOT!

Senyors Regidors:

Quan hi podrem jugar?

UNA OBRA DE LA SEU A CASSÀ...

Pesa un malefici sobre la Plaça dels Porcs? No sabem si és precisament aquest el motiu de que el projecte de Parc Infantil, que ja l'anterior Ajuntament havia aprovat, estigui totalment aturat.

Comprenem perfectament que, en vistes a la Festa Major es deturressin les obres, però no per sempre.

Comprenem també que l'anterior Consistori no tingués massa pressa per a tirar el projecte endavant, però no podem comprendre com una gent que reivindicà juntament amb nosaltres la construcció de l'esmentat Parc, ara que tenen a les mans les eines necessàries per a posar punt final a la cosa, puguin prescindir olímpicament de fer-ho.

Només caldria que recordessin que el proper 11 de Setembre farà l'any just de la ja llunyana reivindicació.

SINDICAL

PER L'UNITAT DELS TREBALLADORS

La Junta Sindical de la Federació Local de Sindicats de CNT de Cassà, hem tret fa uns dies una fulla en la que fem una crida a l'unitat dels treballadors.

Per que creiem:

1.- Que la separació dels treballadors en diferents centrals sindicals és fruit dels moments de crisi del moiment obrer i a la vegada fruit de les fosques maniobres polítiques d'alguns partits que han volgut aprofitar els sindicats com a corretges de transmissió de les seves posicions polítiques.

2.- Aquesta separació provoca una lluita interna entre els treballadors que sols beneficia als nostres explotadors. Un exemple d'això l'hem tingut a Cassà en el últim conveni del suru, ja que aquesta separació dels treballadors ha permès als empresaris firmar un conveni veritablement escandalòs en tots els aspectes.

Per tot això creiem que tots els obrers honorats i conscients d'aquesta situació tenim que intentar posar els mitjans per acabar amb ella.

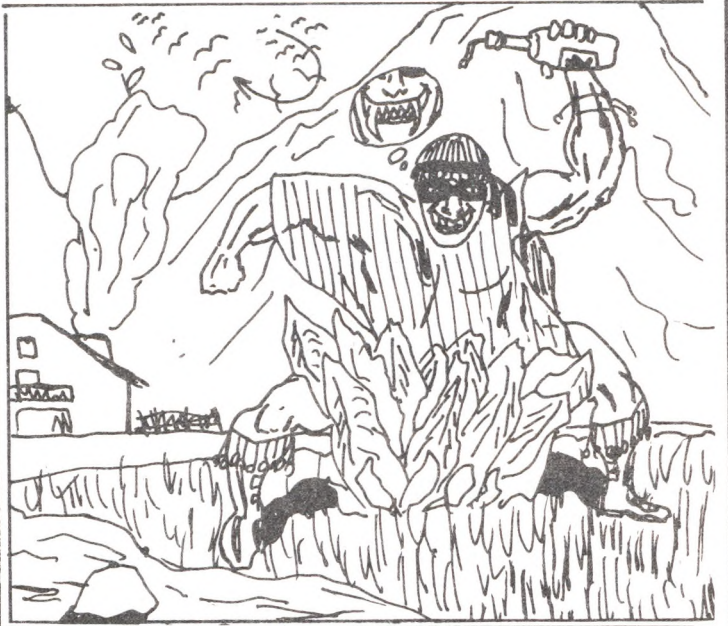
I pensem que l'única sortida possible per acabar amb aquesta situació és que tots els treballadors de Cassà ens moguem com un sol bloc sobre la base d'assemblees de treballadors completament obertes i democràtiques a on poguem debatre i estudiar solucions a tots els nostres problemes tan laborals com socials.

Per això fer aquesta crida a les altres centrals sindicals presents a la localitat (SOFIS i CCOO) i a tots els treballadors en general a treballar PER ACONSEGUIR AQUESTA UNITAT BASE DE LA NOSTRA FORÇA I DE LA NOSTRE VICTORIA PER ACONSEGUIR LA NOSTRE EMANCIPACIO.

Junta Sindical de la Federació
Local de Sindicats de CNT
Cassà de la Selva

El Perómano

DENTRO DEL BOSQUE

L'ESTATUT

**DIUEN : "TENIM UN BON ESTATUT".
PERO,... I LES COMARQUES ?**

Amb aquesta qüestió ens fem ressò de la inquietud que és present en el pensament de tants catalans que, no vivint a la capital de Catalunya, veuen disminuir les seves aspiracions d'autonomia comarcal, quan el resultat de les negociacions dels nostres parlamentaris i el govern de Madrid, ha sigut que, tot i havent compensat a les províncies, Barcelona disposarà, ella sola, del doble de representants al Parlament de Catalunya que les altres tres províncies juntes. Una vegada més, s'han anteposat els interessos de partit als interessos del poble. És lògic que els partits majoritaris a Barcelona vulguin mantenir la seva posició al Parlament.

Aquest, realment és un dels punts flacs de l'Estatut, que en té d'altres que més endavant procurarem esmentar.

Amb aquesta crítica només pretenem expressar la nostra opinió raonada d'una obra que, en conjunt, considerem positiva, de la qual excel·leixen uns punts amb un valor, unes qualitats i uns defectes.

Quan he dit que, l'Estatut el podem considerar positiu, en conjunt, vull dir que, al ésser tant necessari i urgent, fa que l'actual redactat sigui útil i, consegüentment, viable. Cal, doncs, reconèixer el seu valor intrínsec en la pròpia realitat de Catalunya.

Considero positiu l'article 3, en el seu primer apartat, on diu textualment: "La llengua pròpia de Catalunya és el català." Coneixent el centralisme castellà i la seva obsessió en magnificar la llengua del imperi, podem qualificar d'èxit, el resultat d'aquesta negociació.

També podem qualificar de positiva l'opció de la Generalitat a poder regular, crear i mantenir la seva pròpia televisió, ràdio i premsa i, en general, tots els mitjans de comunicació social.

En la seva majoria, els articles de l'Estatut corresponen a una lògica negociació per l'autonomia, a on hi ha imperat la moderació. És llàstima que n'hi hagi de redactat confús o imprecís; els haurem de votar en conjunt i no sabem de quina manera els desanrotllaràn. Entre aquests últims esmentem el que fa referència a la policia autònoma i el que regula l'ensenyament. El primer d'ambdós no expressa amb claretat com serà aquesta policia, ni quines funcions tindrà, donat que romandran la policia nacional i la guardia civil. L'Ensenyament és un punt especial i crucial. Sembla que els compromisos verbals, del President Suárez i els Parlamentaris catalans, donen l'iniciativa absoluta a la Generalitat, però el text de l'articulat otorga poders a aquesta per a crear i regir la seva universitat, però no amb exclusivitat. Això, com diu Heribert Barrera, possibilita la coexistència de dues universitats a Catalunya, la catalana i la castellana, amb el perill de propiciar una divisió profunda i irreparable dintre de la comunitat de Catalunya.

I per acabar aquest repàs que, d'una manera ràpida, hem fet del text de l'Estatut, vull qualificar d'absurda la postura dels parlamentaris catalans que criticaren, seriosament, l'acceptació, per part del P.N.V., del terme "nacionalitat" en lloc de "realitat nacional" a les negociacions de l'Estatut Vasc, afirmant que els catalans no ho acceptariem mai; i arribat el moment, també han afluixat.

La realitat és que si aquest text s'aprova, i crec que la necessitat imperiosa fa que l'hem de votar afirmativament, serà un text que exigirà el màxim esforç de tots els catalans per a poder desenvolupar la realitat nacional de Catalunya.

M.M.

Engrunes d'una collita (Reflexions de Juventud)

Quan un és petit —podem dir—ne un noi—, viu els seus moments de la vida amb una intensitat més viva, més emotiva i sempre més neta que qualsevol home que es trobi ja en el moment d'arribar a la fita del seu temps.

Però hem de fer una observació. El noi en aquesta edat reb una formació positiva o negativa segons l'ambient on viu, sigui familiar, acadèmic o professional. És un arbre que creix amb frondositat o esquemàtic, amb saba bona i sana, o bé pugent llurs branques esquelètiques i sense força, quasi, per formar les fulles, que cauen seques al més petit impuls del vent.

Simbòlicament, fem una petita anàlisi de la cursa de la vida de qualsevol noi arribat ja a l'edat madura, amb comparances que la Natura i el temps ens donen testimoni constantment.

Reconeixem que en el temps d'avui es quelcom d'atrevit engrunar temes que poden tenir diversos aspectes:

O bé indiferència de molts, perquè no volen emprar temps per pensar, ja que el món corre massa; o bé d'altres compten que no són ells els que poden arrenjar un pedaç ben cosit de bona voluntat, en el tapís de la vida humana. I molts ho deixen tot per l'avenir; "Els que vindran ja s'espavilaran", diuen.

Doncs bé, en pensar així, no fem res més que establir, sense donar-nos compte, un estat cadètic del noi, que pensa a arribar al cim estable escalant obstacles, cingles i camins fins a arribar a la meta. Pot ser una carrera, un ofici laboral, agricultor conscient, o brillar en arts diverses, en lletres o en política.

Sabem que no hi ha força humana que pugui parar l'impuls juvenívol de la Humanitat. Hem contemplat durant el curs dels anys les convulsions, canvis i fets trascendentals

que han escrit innumbrables pàgines d'Història política, social, econòmica i religiosa, quedant gravades fortament en el llibre indestructible del món.

Observem amb objectiu clar i diàfan l'estructura humana, forrada de costums i tradicions, durant els anys que portem de segle XX, i així podrem copsar, amb el pensament concentrat, els múltiples aconteixements que han esdevingut.

Si el noi, o bé la joventut tota vol viure l'ambient on el seu esperit el guia, i que en vol arrollador invaeix els espais de la seva vida, seria possible d'establir uns principis ètics, impulsius i embolcallats sota normes i instruccions que puguessin encarrilar llurs desigs?

És així mateix i per evidència són recollides diverses engrunes d'una vida entregada al treball, al pensament i a la meditació.

Tots hem viscut les hores alegres i prometedores de la joventut: il·lusions, fantasies, somnis coherents d'entusiasme, afanys incomplets per poder arribar al cim d'un propòsit indefinit; però... passa massa fugissera l'edat jove, s'acaba la poesia, per entrar, tant si es vol com si no es vol, a la prosa de la vida.

Pugem escalant els anys, pensant en temps passats, però això també és veritat, mirem ja fixament el temps futur, no acabant ja mai de dexifrar la gran incògnita, que com una nuvolada permanent no ens vol deixar veure el temps que trobarem demà, sols algun raig de sol aclareix la nostra meditació, mirant després al món amb l'experiència.

Aquestes engrunes de comentaris viscuts, si el temps no se'ls emporta al oblit, i són com el blat que s'esventa a l'era perquè la clova boleï i el gra quedi per fer bona farina, haurem fet bona labor.

J. Viñals Solá

ENTRETENIMIENTO

DAMEROGRAMA CONCURSO

(En las soluciones deben constar las soluciones a las definiciones y el texto completo del Damero.)

1-C	2-G	3-A	4-K	5-E	6-O	7-E	8-K	9-H	10-D	11-B	12-J	13-E	14-L	15-A	16-D	17-B	18-G	19-L
20-F	21-B	22-C	23-H	24-D	25-F	26-J	27-C	28-B	29-G	30-I	31-J	32-A	33-E	34-E	35-I	36-A	37-H	
38-E	39-A	40-G	41-K	42-E	43-F	44-A	45-J	46-K	47-D	48-J	49-I	50-F	51-F	52-I	53-E	54-A	55-G	56-H
57-D	58-E	59-A	60-K	61-B	62-D	63-C	64-A	65-D	66-C	67-E	68-L	69-B	70-H	71-B	72-J	73-H		
74-L	75-I	76-F	77-I	78-O	79-K	80-E	81-G	82-H	83-B	84-C	85-J	86-J	87-G	88-K	89-H	90-C		

Para solucionarlo, encuentre las palabras correspondientes a las definiciones y trasládelas al casillero según su número. Una vez completo, podrá leer unos versos del poeta cuyo nombre y apellido formarán las iniciales de las palabras definidas.

DEFINICIONES

- A. 32 31 51 72 3 54 44 45 64 En plural, gancho de hierro para agarrar o colgar.
- B. 43 40 21 27 77 31 28 11 55 Poca anchura.
- C. 9 1 24 1 90 24 20 Retroceso de un cuerpo ante una resistencia.
- D. 17 12 15 10 37 24 47 Afluencia fuerte y brusca de agua.
- E. 43 39 7 44 6 28 33 35 8 50 32 47 23 Resuman.
- F. 34 38 26 3 11 40 20 Tierra acotada y destinada a pastos.
- G. 14 21 30 42 33 Mono antropomorfo de Sumatra y Borneo.
- H. 23 32 29 43 30 9 37 30 Nombre de distintos magistrados de la ant. Roma.
- I. 35 77 52 35 49 30 Urgid.
- J. 35 77 52 35 49 30 Corrijo.
- K. 22 12 25 31 45 26 42 32 Sierra de la cordillera Carpeto-Vetónica.
- L. 22 40 46 41 79 8 Al revés, divino.

Numeración de las palabras definidas del nº 32:

- A.- 27 - 4 - 48 - 18 - 36 - 51 - 16 - 10
- B.- 41 - 2 - 29 - 49 - 22 - 13 - 45
- C.- 9 - 1 - 24 - 35 - 8 - 5 - 50 - 32 - 47 - 23
- D.- 17 - 12 - 15 - 19 - 37 - 52 - 53 - 31 - 46 - 25
- E.- 43 - 39 - 7 - 44 - 6 - 28
- F.- 34 - 38 - 26 - 3 - 11 - 40 - 20
- G.- 14 - 21 - 30 - 42 - 33

El plazo para el envío de soluciones a los nºs. 32 y 33 finaliza el 15/10

RESTAURANTE

Can Geli

Carretera N2 km. 709
Tel. 47 02 75
CALDAS DE MALAVELLA

TALLER DE FUSTERIA

Josep Suru Vila

C/. Verneda, s/n
Tel. 46 10 66

CASSA DE LA SELVA

Perruqueria

Dolors

c/. Santa Maria, 24
Caldes de Malavella

DOMINGO

CONSTRUCTOR DE OBRAS

**VENTA DE PARCELAS
Y CHALETS**

Teléfono 470262
Ctra. de Llagostera, 30 Caldas de Malavella

Genís Sarrà Casals

TALLER MECÀNIC I DE REPARACIÓ

Ctra. Llagostera, s/n.

CALDES DE MALAVELLA -Girona-

ESTACIÓ DE SERVEI

CALDES, S/A

Carburants
Lubrificants
i Accessoris

Carretera Nacional, Km. 709